

สรวยศิลป์-ศิลปินเหนือ

Lanna Contemporary art

ณ ศูนย์ศิลปะ PCC Art Gallery 20 ธันวาคม 2548 - 18 มกราคม 2549

ฉลอง พินิจสุวรรณ

สมลักษณ์ ปันติบุญ

เรวัต ดิแก้ว

สมพล ยารังษี

ประสงค์ ลือเมือง

สมพงษ์ สารทรัพย์

พรหมมา อินยาศรี

จักษ์ สมคง

ศรใจ กันทะวัง

พานทอง แสนจันทร์

ทรงเดช ทิพย์ทอง

เสงี่ยม ยารังษี

อภิรักษ์ ปันมูลศิลป์

สุวัฒน์ แสนขัติยรัตน์

ศิริพล แสนจันทร์

Rama IX Art Museum Foundation

สรวงศิลป์-ศิลปินเหนือ

Lanna Contemporary art

สาร
ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ผมขอแสดงความชื่นชมและยินดี แก่ PCC Art Gallery ที่ให้การส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าผลงานด้านศิลปะ ซึ่งเป็นส่วนที่เสริมสร้างให้เกิดปัจจัยในการนำไปสู่การพัฒนาประเทศด้านสังคม เป็นการเพิ่มศักยภาพของศิลปินไทยให้ประจักษ์แก่สายตาชาวต่างประเทศ ผมถือว่าศิลปินเป็นผู้มีเกียรติสูง เป็นผู้นำชื่อเสียงมาสู่ประเทศชาติ และองค์ความรู้ด้านศิลปะก็มีความสำคัญไม่ด้อยไปกว่าความรู้ด้านเทคโนโลยี

ผมได้รับทราบวาทะ PCC Art Gallery เปิดสอนงานศิลปะให้กับเด็กผู้ด้วยโอกาสโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ ผมรู้สึกชื่นชมและขอสนับสนุนกิจกรรมนี้ เพราะการเปิดโอกาสให้เด็กนักเรียนด้อยโอกาสได้ศึกษาศิลปะจะช่วยพัฒนาจิตใจและคุณภาพชีวิตของเด็กในปัจจุบันให้ดีขึ้น และเป็นการช่วยสังคมอีกทางหนึ่ง

ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ได้โปรดอำนวยการให้การกิจของ PCC Art Gallery ตลอดจนคณะผู้บริหารทุกท่านและศิลปินชาวเหนือผู้มีเกียรติทั้ง 15 ท่าน ประสบความสำเร็จ มีความเจริญด้วยจตุรพิธพรชัยตลอดไป

(นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน)
ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

Rama IX Art Museum Foundation

สารประธานที่ปรึกษา

ปัจจุบันความเป็นอยู่ของผู้คนในสังคมอยู่ภายใต้การแข่งขันธุรกิจ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตให้เกิดความทัดเทียมกัน และก้าวหน้าพัฒนาเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกภาครัฐได้สนับสนุน ยกย่องความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อนำประเทศไปสู่สังคมเชิงธุรกิจ ทำให้ผู้คนยึดถือและเห็นความสำคัญด้านวัตถุมากเกินไป จนบางครั้งทำให้ละเลยที่จะหันมาพัฒนาด้านจิตใจ ศิลปะเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งอันเป็นพื้นฐานที่จะโน้มน้าวจิตใจให้เป็นคนดี

PCC Art Gallery มองเห็นความสำคัญของเรื่องนี้ และมีนโยบายที่จะเร่งพัฒนาความรู้ด้านศิลปะ ให้เกิดขึ้นควบคู่ไปพร้อมๆ กับการยกระดับความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีหรืออีกนัยหนึ่ง เพื่อลดช่องว่างดังกล่าว จึงได้จัดตั้ง PCC Art Gallery ขึ้น เพื่อสอนศิลปะโดยเน้นผู้เรียนเป็นหลัก และเปิดโอกาสให้ผู้สนใจได้เพิ่มพูนความรู้ ได้เห็นแบบอย่าง และวิธีการของศิลปิน ผู้มีชื่อเสียงด้านต่าง ๆ อันจะเป็นหนทางกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนความสามารถของตนเองและได้พัฒนาคุณภาพชีวิต

คณะผู้บริหาร หวังเป็นอย่างยิ่งว่า PCC Art Gallery จะเป็นศูนย์รวมของผู้สนใจทางศิลปะ โดยเฉพาะเยาวชนไทยและผู้ด้อยโอกาส ที่จะได้มีโอกาสมาร่วมแสดงผลงาน ทำนุบำรุงผู้บริหารขอขอบพระคุณทุก ๆ ท่านที่ได้ให้การสนับสนุน และให้โอกาสแก่ PCC Art Gallery ได้ทำหน้าที่รับใช้สังคมในปัจจุบัน

(ดร.ประศาสน์ จันทราทิพย์)
ประธานที่ปรึกษา

ศูนย์ศิลปะ PCC ตั้งอยู่บนถนนประชาชื่น ริมคลองประปา ตรงข้ามมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
เลขที่ 49/6 อาคาร PC ถนนประชาชื่น ตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000

วัตถุประสงค์

PCC Art Gallery จัดตั้งขึ้นเพื่อที่จะสนับสนุนกิจกรรมทางด้านศิลปะ เนื่องจากในเขตชุมชนดังกล่าวยังไม่มีการจัดตั้งศูนย์ศิลปะที่จะเป็นที่รวบรวมศิลปะให้ชุมชนได้ชื่นชม สนทนา แลกเปลี่ยนทัศนคติทางด้านศิลปะ นอกจากนั้น คณะผู้จัดตั้งแกลอรีมีแนวคิด จะจัดให้มีการเรียนการสอนศิลปะแก่เยาวชนและผู้สนใจ ให้ได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน และสนุกไปกับศิลปะในการเรียนของ PCC Art School นโยบายของแกลอรี จะจัดให้มีกิจกรรมเพื่อสังคมทุกๆ 3 เดือนโดยการจัดอบรมเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ ส่วนด้านแกลอรีเองนั้น มีพื้นที่จัดแสดงผลงาน เพื่อเปิดโอกาสให้ศิลปินไทยและต่างประเทศได้เข้ามาจัดแสดงผลงาน โดยการเชิญแสดงผลงานและการเสนอขอพื้นที่แสดงผลงาน ในรูปแบบของการนำเสนอ นิทรรศการ

PCC Art Gallery แบ่งพื้นที่เป็นสองส่วน คือ พื้นที่ชั้นล่างจะประกอบด้วยห้องแสดงผลงานนิทรรศการหมุนเวียน เคาท์เตอร์ประชาสัมพันธ์ มุมหนังสือด้านศิลปะ พื้นที่จำหน่ายสุจิบัตรและของที่ระลึก ส่วนพื้นที่ชั้นลอยเป็นห้องนิทรรศการของศิลปินแห่งชาติ ศิลปินชั้นเยี่ยม ศิลปินอาวุโส และศิลปินที่มีชื่อเสียง ซึ่งเป็นผลงานที่แกลอรีได้เก็บสะสมมาเพื่อให้ชื่นชมออกจากรั้วประชิดไป ด้วยห้องเขียนศิลปะของ PCC Art Gallery และห้องพักของอาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของแกลอรี

Damrong Wong-Uparas "Fishermen-vill" tempera 1959

"ฝันของเด็กสาว" ชลูด นิ่มเสมอ

ศิลปะ ศิลปิน ช่างศิลป์ งานช่าง

พจนานุกรมศัพท์ศิลปะ อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๓๐ กล่าวถึงคำว่า อาร์ท (Art) ดังนี้

Art ศิลปะ ผลแห่งพลังความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ที่แสดงออกในรูปแบบต่างๆ ให้ปรากฏซึ่งสุขหรือกาย ความประทับใจหรือสะท้อนอารมณ์ ตามอัจฉริยภาพ ทักษะปัญญา ประสบการณ์ ธรรมเนียม และทักษะของแต่ละคน เพื่อความพอใจ ความรื่นรมย์ ชนบธรรมนิยม จารีตประเพณี หรือความเชื่อในลัทธิศาสนา

Art and Craft ศิลปะหัตถกรรม ศิลปะวัตถุที่สร้างขึ้นด้วยฝีมือมนุษย์ เป็นผลงานประเภทศิลปะประยุกต์ มีจุดประสงค์และความต้องการในเรื่องประโยชน์ใช้สอย เช่นงานโลหะ งานไม้ งานจักสาน งานเย็บปักถักร้อย งานจักสาน งานเครื่องหนังและงานเกี่ยวกับมันเทศศิลปะทั้งหลาย

Artisan ช่างศิลป์ ผู้ประกอบงานศิลปะสำหรับประโยชน์ใช้สอย เช่น ช่างทอง ช่างถม ช่างฉลุ ช่างลั๊ก ช่างประดับมุก ช่างประดับกระจก ช่างเพชรพลอย

Artist ศิลปิน ผู้สร้างสรรค์งานศิลปะ เช่น กวี นักดนตรี จิตรกร ประติมากร สถาปนิก นาฏศิลปิน

พจนานุกรมศัพท์และเทคนิคทางศิลปะฉบับกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

Art and Crafts หมายถึง ศิลปะแห่งการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยมือ (หัตถกรรม) ส่วนมากมักจะออกแบบในลักษณะสิ่งประดับตกแต่ง และทำขึ้นเพื่อประโยชน์ใช้สอยอย่างใดอย่างหนึ่ง งานศิลปะหัตถกรรมมีหลายประเภท รวมไปถึงงานโลหะ งานไม้ งานจักสาน งานทอ งานเย็บปักถักร้อย งานแกะสลัก งานพิมพ์ งานระบายสี บางครั้งเป็นกิจกรรมที่เป็นงานอดิเรก ทำในยามที่ต้องการพักผ่อน หรือใช้เป็นกิจกรรมบำบัด

Craft

1. หมายถึง วิธีการหรือทักษะในการทำงาน

2. กิจกรรมที่ขึ้นด้วยมือ โดยศิลปิน หรือช่างฝีมือ ซึ่งแตกต่างจากวิธีการต่างๆ ในด้านจิตรศิลป์ ซึ่ง

เป็นการกระทำของศิลปินผู้สร้างสรรค์ ผลงานศิลปะเพื่อแสดงออกทางสุนทรีย์ หรือในงานประเภทศิลปะประยุกต์ พจนานุกรมศัพท์ศิลปะฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้แยกงานศิลปะ (Art) กับงานช่าง (Craft) ออกอย่างชัดเจนว่าสิ่งใดที่มนุษย์คิดค้นสร้างสรรค์ รวมประกอบด้วยสองสิ่งคือความคิดสร้างสรรค์(สุนทรีย์ภาพ) และทักษะในเชิงช่าง(ประโยชน์ใช้สอย)

การจัดหมวดหมู่ของผลงานว่าจะอยู่ในหมวดของงานศิลปะหรืองานช่าง ก็ให้ดูที่จุดประสงค์ในการสร้างสรรค์ เช่นหากสร้างสรรค์เพื่อประโยชน์ใช้สอยแล้วรูปแบบและกลวิธีสร้างสรรค์จะขึ้นอยู่กับผู้บริโภคเป็นสำคัญ ไม่ได้เน้นในเรื่องของสุนทรีย์ภาพ แต่ถ้าสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อจุดประสงค์ในด้านความงามจะมีส่วนผสมของสุนทรีย์ภาพค่อนข้างสูง ผลงานสร้างสรรค์ที่เรียกว่า ศิลปะประยุกต์ เมื่อถูกสร้างสรรค์เพื่อประโยชน์ใช้สอย บางครั้งเมื่อพิจารณาแล้ว ให้ความเป็นสุนทรีย์ภาพได้สูงเท่าหรือมากกว่าผลงานจิตรศิลป์ ก็อาจนับได้ว่าผลงานชิ้นนั้น เข้าข่ายเป็นผลงานศิลปะ ได้เช่นเครื่องจักสานที่ช่างผู้ชำนาญมีฝีมือก็จะสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างยอดเยี่ยม วิจิตรพิสดารเป็นพิเศษ งานชิ้นนั้นก็จะมี ความงดงามในด้านสุนทรีย์ได้

หรือกระต่ายขูดมะพร้าวที่มีรูปร่างแปลกจากการสร้างสรรค์ของชาวบ้าน ก็มีความงดงามในตัวแม้จะดูว่า ทุทโธรม ทั้งรูปทรงและสีลื่น เพราะใช้งานมานาน แต่ก็ยังมีความงามต่อผู้พบเห็นกระต่ายขูดมะพร้าวนั้น จะมีความ เป็นศิลปะสูงกว่าความเป็นงานช่างอีกด้วย

หากจะแบ่งงานศิลปะและงานช่าง อาจพิจารณาได้ดังนี้

งานศิลปะ : เป็นผลงานที่สร้างขึ้น เพื่อความงามสนองด้านความรู้สึกร จิตใจ และสุนทรีย์ภาพ

งานช่าง : ผลงานที่สร้างขึ้นเพื่อสนองประโยชน์ใช้สอยด้านร่างกาย ความสวยงามเป็นเรื่องรอง

งานช่างที่เป็นศิลปะ : ผลงานสร้างขึ้นเพื่อสนองประโยชน์ใช้สอย แต่มีคุณค่าทางความงามที่เป็น สุนทรีย์ภาพ

งานศิลปะที่เป็นงานช่าง : ผลงานศิลปะที่สร้างขึ้นเพื่อสนองด้านจิตใจ แต่มีคุณค่าทางความงามอยู่ใน ระดับที่เป็นได้เพียงงานช่าง

ศิลปะสังคมและการเมือง

- สังคม คือการรวมตัว การจับกลุ่มกันของมนุษย์ มีสภาพใหญ่เล็กตามจำนวนของคนที่มา รวมกันอยู่แต่ละแห่ง และมีความผูกพันต่อกัน

- การเมือง คือการบริหารงานของสังคมประเทศชาติ หรือการดำเนินนโยบายในการใช้ ทรัพยากรเพื่อสร้างสรรค์ประเทศชาติให้พัฒนาก้าวหน้าตามกาลสมัยในฐานะกลไกหนึ่งของสังคม

พฤติกรรมในลักษณะสังคมซึ่งโดยนัยแห่งการรวมตัวกันนี้ แม้สัตว์บางพวกก็มีสภาพคล้ายๆ กันกับมนุษย์ แต่มัน รวมกันเป็นฝูงเพียงแต่ว่าอยู่ด้วยกัน หากินในที่เดียวกัน และผสมพันธุ์เท่านั้น สัตว์ไม่มีอย่างเดียว แม้จะรวมตัวกันต่อสู้ หรือโจมตี ก็เพียงเอาตัวรอดหรือหาอาหารเท่านั้น มิได้มีนโยบายหรือการวางแผนอย่างลึกซึ้ง และ

Sawat Tantisuk "Flowers" water-colour'1955

Sitthidet Saenghiran "A dance dhama" Bronze'1953

Paitun Muangsomboon "Kid"bronze'1951

ถึงแม้จะสังเกตเห็นความผูกพันอยู่บ้างก็ในตัวที่มีลูกอ่อน มักจะพยายามมองหาและสงสัยเสียงเรียกร้อง แต่ไม่ช้าไม่นาน มันก็ลืมได้

สังคมของมนุษย์ได้รับการก่อตั้งขึ้นตามความผูกพันและมีพันธะต่อกันหลายประการ เครื่องร้อยรัดสังคมที่สำคัญคือวัฒนธรรมอันเป็นแหล่งรวมพฤติกรรมของคนในสังคมที่จะกระทำอย่างเดียวกัน ประพฤติตามแบบที่นิยมเหมือนกัน และวัฒนธรรมก็มีศิลปะเป็นสิ่งแสดงออกที่สำคัญมาก กล่าวได้ว่าศิลปะเป็นสิ่งแสดงออกทางวัฒนธรรมของสังคมมนุษย์ และเป็นสิ่งผูกพันอยู่ในสังคมของมนุษย์ทุกสังคม ศิลปะจึงอยู่ในฐานะที่เป็นสื่อกลางประสานความเข้าใจร่วมกันระหว่างศิลปินผู้สร้างสรรค์กับประชาชนผู้ดูหรือผู้รับ และสิ่งที่แสดงความเข้าใจร่วมกันนั้นเองจะค่อยๆ ซึมซาบเข้าสละสลวยเป็นประสบการณ์ ซึ่งจะกลายเป็นประสบการณ์พื้นฐานที่ยอมรับกันว่า ลักษณะอย่างนั้น ศิลปะแบบนั้น เป็นของตนเอง หรือเป็นของสังคมที่ตนเองสังกัดอยู่ ก็จะทำให้เกิดความผูกพันกับตนเองในฐานะที่เป็นสมาชิกคนหนึ่งของสังคม ศิลปะที่เป็นสื่อกลางในลักษณะนี้ จึงเป็นศิลปะประเภทที่เรียกกันว่า “ ศิลปะประจำชาติ ” เช่นเดียวกับภาษาหรือขนบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งเป็นสื่อกลางประสานความเข้าใจร่วมกันระหว่างประชาชนที่อยู่ในสังคมเดียวกัน ในที่สุดก็กลายเป็นมรดกทางสังคม ถ่ายทอดสืบต่อกันไป

เมื่อทราบแล้วว่าศิลปะเป็นสิ่งกลางของสังคม ก็ควรเข้าใจต่อไปว่า ในโลกนี้ประกอบขึ้นด้วยสังคมมนุษย์หลายรูปแบบ ศิลปะของแต่ละสังคมก็อาจเป็นสิ่งกลางที่จะช่วยประสานความเข้าใจร่วมกันระหว่างสังคมได้ ในฐานะที่สังคมมนุษย์ทุกสังคมก็ล้วนแต่เป็นสมาชิกของโลก และมีความจำเป็นจะต้องติดต่อกับประสานความเข้าใจซึ่งกันและกัน จึงหลีกเลี่ยงไม่พ้นที่จะต้องมีความเข้าใจลงเลยไปถึงศิลปะของสังคมอื่นๆ ด้วย เช่นเดียวกับภาษาต่างประเทศ ซึ่งมีความจำเป็นจะต้องศึกษาเรียนรู้เพื่อให้บังเกิดความเข้าใจในเรื่องราวต่างๆ ของประเทศอื่น จึงนับว่าเป็นความเข้าใจที่ไกลตัวออกไป ในสมัยก่อนๆ อาจจะไม่มีความสำคัญเลยก็ได้ แต่ในสมัยปัจจุบันกลายเป็นความจำเป็นที่ขยายตัวออกไปอย่างรวดเร็วมาก ที่เรียกว่า “ โลกาภิวัตน์ ” โดยเฉพาะศิลปะที่เป็นเสมือนสื่อกลาง ก็นับว่าเพิ่มพูนความสำคัญขึ้นในอันมากกลายเป็นดังทูตแห่งสันติภาพที่จะประสานความเข้าใจกันทั่วโลก

ศิลปะกับสังคมนั้น จึงเปรียบสังคมดังตัวคน ศิลปะก็คือเสื้อผ้าอาภรณ์และเครื่องประดับตกแต่งตามแบบอย่างของแต่ละสังคมนั้นเอง แต่คนในโลกก็ยังมิเครื่องแต่งกายสากลซึ่งใช้กันในทุกสังคมทุกประเทศ ส่วนด้านการเมืองนั้น ตามสายตาของคนทั่วไปที่มองดูศิลปะอย่างผิวเผินก็จะไม่ทราบถึงความผูกพันอันแนบแน่นของศิลปะที่มีต่อการเมือง เพราะเมื่อศิลปะมีส่วนอยู่ในสังคมแล้ว ก็ย่อมจะเชื่อมโยงไปถึงเรื่องราวของการเมืองเป็นธรรมดา ถ้าเราจะตีความว่า “ การเมือง คือการบริหารของสังคมประเทศชาติ ” แล้วก็ย่อมที่จะครอบคลุมไปถึงกิจกรรมทุกแขนงทุกหน่วยและทุกประเภท แนวนโยบายการเมืองย่อมมาเสียส่วนใหญ่นองมาจากนโยบายโดยมีผู้แทนราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิใช้เสียง ดังนั้นคำว่า “ การเมือง ” ในที่นี้คือแนวนโยบายในการใช้ทรัพยากรเพื่อสร้างสรรค์ประเทศชาติให้พัฒนาการก้าวหน้า หาใช่เป็นเรื่องที่ทำให้บังเกิดความวุ่นวายดังที่เข้าใจกันไม่

เนื่องจากศิลปะที่ทรงคุณค่าอันย่อมมีระเบียบที่ดี มีขั้นตอนที่เหมาะสมและมีความมั่นคงใจสูง รูปอนุสาวรีย์ต่างๆ ทั้งรูปปั้น รูปหล่อ หรือรูปแกะสลัก ล้วนสร้างสรรคด้วยศิลปะอย่างสูงของศิลปินผู้มีฝีมือในสังคมประเทศนั้นๆ และแม้ว่าจะมุ่งเทิดทูนตัวบุคคลหรืออุดมการณ์ เพื่อให้ชนรุ่นหลังได้ระลึกถึงแต่พร้อมกันนั้น ก็ยังแสดงถึงความสมัคปรสามานสามัคคี เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และยังเป็นสัญลักษณ์แห่งผลงานต่างๆ อีกด้วย การพัฒนาสังคมย่อมต้องอาศัยพื้นฐานแห่งความร่วมมือร่วมใจของบุคคลทุกเพศทุกวัยและทุกฝ่าย นโยบายพัฒนาสังคมประเทศชาติจะมีผลก็เมื่อบุคคลในชาติรวมพลังจิตใจกันอย่างแข็งแกร่ง ดังนั้นศิลปะจึงมีผลกระทบถึงการเมืองด้วย เมื่อมีศิลปะเป็นสื่อกลางประสานความเข้าใจที่ดีแล้ว การบริหารกิจการใดๆ ตามแนวนโยบายทางการเมืองก็ได้รับผลกระทบที่ดีอย่างแน่นอน

ศิลปะที่ก่อให้เกิดอารมณ์สะท้อนใจจากการเน้นในเชิงขัดแย้งกับนโยบายการเมืองก็เป็นอีกแนวหนึ่ง ซึ่งศิลปินที่มีความคิดรุนแรงสร้างสรรค์ขึ้น แต่เจตนามุ่งแสดงออกอย่างเดียวน่าจะทำให้ขาดความรอบคอบในการจัดภาพ โดยบรรจุเนื้อหาเรื่องราวทั้งหลายบรรดาที่มีอยู่ในสังคมซึ่งไม่เป็นที่พึงพอใจของศิลปิน เพื่อต้องการสะท้อนให้เห็นความไม่ชอบมาพากลในระยะนั้นๆ ของสังคม จึงเป็นจินตนาการที่สนองการรับรู้และความต้องการของผู้ดูเพียงระยะสั้นๆ อาจมิได้มีคุณค่าสูงส่งนัก เพราะมุ่งแต่ระดมความคิดที่คุกรุ่นรุนแรงอย่างเดียว ทำให้ขาดความประสานกันที่ดีทางศิลปะ ยังในการสร้างสรรค์ที่เจตนาจะใช้ปลุกระดมด้วยแล้ว จะมีคุณค่าทางศิลปะเล็กน้อยเท่านั้น ดังนั้นการแสดงออกในทางศิลปะในกรณีนี้จึงขาดความนุ่มนวล อ่อนละมุน ขาดความรอบคอบในการจัดองค์ประกอบ เป็นผลงานที่ไม่มีค่าควรแก่การประเมินทางด้านวิจิตรศิลป์แม้ว่าจะมีผลในทางสะท้อนอารมณ์อยู่ก็ตาม แต่มันได้ช่วยจรรโลงจิตใจเพราะเป็นเพียงภาพประกอบเรื่องหรือโปสเตอร์ที่ต้องการชักจูงคนดูอย่างเดียว นับว่ามีคุณค่าน้อยกว่าวิจิตรศิลป์

ศิลปะกับการเมืองอีกแบบหนึ่งแสดงออกซึ่งความคิดที่จะให้บังเกิดความสำนึกหรือระลึกถึงเหตุการณ์ที่รุนแรง เช่น สงคราม เป็นต้น เพื่อให้ผู้ดูได้ตระหนักถึงความโหดเหี้ยมของสงคราม จะได้ไม่พยายามก่อมันขึ้นมามาก่อนจะช่วยให้เผ่าพันธุ์มนุษย์อยู่กันอย่างสันติสุข แม้ศิลปะที่แสดงออกในแบบนี้จะไม่มีอำนาจจะช่วยให้โลกปลอดภัยได้ แต่กระนั้นก็ยังช่วยให้เกิดการระส่ำระสายคิดกันบ้าง และก็อาจบังเกิดความขัดแย้งกับนโยบายการเมืองได้ ในเมื่อนักการเมืองต้องการให้ผู้คนมีความกล้าต่อการก้าวเข้าสู่ภาวะของสงคราม แต่ศิลปินกลับสร้างสรรค์ศิลปะให้ผู้คนหว่นไหวหวาดกลัวต่อสงคราม หรือบางทีก็เกิดความขัดแย้งกันในแนวทางที่แตกต่างกัน เช่น นักการเมืองมุ่งจะสร้างสรรค์ความรักชาติในแนวชาตินิยม แต่ศิลปินก็หันไปสร้างสรรค์งานศิลปะที่เป็นสากลเพียงอย่างเดียว ทำให้ดูขาดความสามัคคีกลมเกลียว แดกแยกในทางความคิด ทั้งนี้เพราะศิลปินถือว่าไม่ตกอยู่ในอำนาจใคร และย่อมมีอิสระในความคิดของตนเอง

ศิลปะมีส่วนทำให้สังคมเคลื่อนไหว เปลี่ยนแปลง และพัฒนาการก้าวหน้าได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม เพราะศิลปะทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นวิจิตรศิลป์หรือประยุกต์ศิลป์ ย่อมได้รับการสร้างสรรค์ขึ้นตามความต้องการและสติปัญญาของมนุษย์ในสังคมนั้นๆเอง ความรู้ทางศิลปะ ซึ่งมีอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา จะช่วยส่งเสริมบุคคลให้เข้าใจในศิลปะ ซึ่งนับได้ว่าเป็นการพัฒนาทางอ้อม โดยเป็นที่ยอมรับว่าศิลปะนั้นเป็นทั้งสิ่งที่ช่วยจรรโลงจิตใจและให้ประโยชน์ ส่วนที่สามารถสร้างสรรค์ศิลปะได้ด้วยตนเองก็เป็นการพัฒนาทางตรงไม่ว่าจะสร้างสรรค์โดยมีรากฐานจากแบบอย่างดั้งเดิมในชาติของตน หรือสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ตามแนวสากลก็ตาม ดังนั้นการพัฒนาสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อม ศิลปะจึงมีส่วนร่วมที่สำคัญเช่นเดียวกับปัจจัยส่วนประกอบอื่นๆ

ศิลปะกับวัฒนธรรม

วัฒนธรรม คือ ลักษณะพฤติกรรมหรือวิถีชีวิตของคนในสังคมเดียวกัน ชาติเดียวกัน ประพฤติปฏิบัติเหมือนกัน และวัฒนธรรมนั้นๆ ก็มีศิลปะเป็นสิ่งแสดงออกให้ทราบถึงข้อมูลต่างๆ ของคนในสังคม ดังได้กล่าวแล้วว่าศิลปะเป็นสิ่งประสานความเข้าใจของคนในชาติและของคนระหว่างชาติ ดังนั้นจึงได้รับการสร้างสรรค์ขึ้นตามรูปแบบลักษณะที่คนในสังคมเข้าใจกันดี เป็นการประดับประดาการยอมรับโดยมีพันธะเยื่อติดต่อกัน ดังนั้นศิลปินผู้สร้างสรรค์ จึงใช้สื่อประสานความเข้าใจนี้เป็นรากฐานที่สำคัญมาก การสร้างสรรค์ศิลปะทุกประเภททุกแขนง จึงเป็นการแสดงออก ซึ่งวัฒนธรรมมากจนเห็นได้ชัดหรือน้อยจนมองไม่เห็นก็ตาม

ศิลปะเป็นสิ่งแสดงวัฒนธรรมอย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น เพราะศิลปินผู้สร้างสรรค์ ย่อมได้รับความบันดาลใจจากสิ่งแวดล้อม หรืออาจกล่าวได้ว่าสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ศิลปะไม่ว่าจะเป็นลักษณะรูปแบบใดก็ตาม เพราะสิ่งแวดล้อมของสังคมมนุษย์ ประกอบด้วยปัจจัยหลายประการทั้งที่เป็นนามธรรมและรูปธรรม ในส่วนที่เป็นนามธรรมได้แก่ ความเชื่อถือและระเบียบประเพณีหรือขนบธรรมเนียมต่างๆ ตลอดจนความรู้สึกในจิตใจและอารมณ์ของผู้คนอันแสดงให้เห็นเป็นอุปนิสัยใจคोनั่นเอง ในส่วนที่เป็นนามธรรมก็ได้แก่สิ่งแวดล้อมชาติทุกอย่าง มีดินฟ้าอากาศ ภูมิประเทศ วัสดุอุปกรณ์จากธรรมชาติ ตลอดจนสิ่งที่เป็นถาวรวัตถุ ซึ่งชนรุ่นก่อนๆ ได้สร้างสมไว้นานแล้ว ดังนั้นศิลปะที่สร้างสรรค์ขึ้นจึงมีลักษณะรูปแบบเป็นไปตามอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมอย่างไม่มีปัญหา ทำให้บังเกิดลักษณะและรูปแบบที่แสดงให้เห็นวัฒนธรรมได้เด่นชัด

ศิลปะในชีวิตประจำวัน

คำว่า “ชีวิตประจำวัน ” มีความหมายครอบคลุมไปถึงการดำเนินชีวิตตั้งแต่เกิดจนดับสูญ ระยะเวลาแห่งการเจริญเติบโตของมนุษย์ย่อมมีความเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวไปตามวันเวลา มนุษย์จะค่อยๆ ได้รับประสบการณ์เพิ่มพูนขึ้น และในประสบการณ์นั้นเองก็จะมีทั้งที่ยอมรับหรือประทับใจและอยู่ในความทรงจำ ตลอดจนการขัดแย้งหรือคล้อยตาม สิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นไปตามสภาพแวดล้อมของสังคมในช่วงหนึ่งๆ ของชีวิต ส่วนในประเด็นที่ว่า “ ศิลปะในชีวิตประจำวัน ” นั้น ได้แก่การดำเนินชีวิตซึ่งคลุกคลีสัมผัสกันอยู่ กับศิลปะไม่มากก็น้อย ตามช่วงจังหวะของชีวิต มนุษย์จะนำเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาเป็นพื้นฐานประสานความเข้าใจกับประสบการณ์ใหม่ แล้วปรับใช้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ดังนั้นศิลปะในชีวิตประจำวันจึงเป็นผลมาจากการนำเอาประสบการณ์ทางศิลปะไปช่วยแก้ปัญหาได้และเก็บงำเอาประสบการณ์ใหม่มาเพิ่มพูนให้เจริญงอกงามขึ้น มนุษย์อาจจะไม่รู้สึกได้ว่า ศิลปะในชีวิตประจำวันนั้นจริง เพราะคิดเสียว่า ผู้ที่คลุกคลีสัมผัสกันอยู่ กับศิลปะนั้นควรเป็นผู้ที่อยู่ในวงการศิลปะหรือศิลปินเท่านั้น สามัญชนคนธรรมดาได้เกี่ยวข้องกับหรือไม่ บางคนจึงไม่ยอมรับและปฏิเสธว่า ตนเองไม่มีศิลปะเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน แต่ถ้าหากได้เข้าใจว่าศิลปะนั้นเป็นสิ่งที่แยกมนุษย์ออกจากสัตว์ และเป็นสิ่งสร้างสรรค์คุณภาพให้แก่ชีวิตแล้ว ก็คงจะค่อยๆ เข้าใจอย่างถูกต้องดีขึ้นแต่ก็จะต้องอาศัยเวลาและช่วงโอกาส

ศิลปะในชีวิตประจำวันมีลักษณะผสมเพิ่มพูนให้กลายเป็นความนิยม และบังเกิดความเปลี่ยนแปลงทางศิลปะในแต่ละยุคสมัยอีกด้วย เพราะมนุษย์แต่ละคนเป็นหน่วยหนึ่งของสังคม เมื่อทุกคนมีพฤติกรรม

Fua Haripitak "Blue Green"oil'1958

Paitun Muangsomboon "bull"bronze'1951

Chit Rienpracha "The Pipe player" wood,1959

Sompot Upa-in "Lady and A Bird Cage" Oil on wood,1963

ร่วมกันจนเป็นบรรทัดฐานหรือแบบฉบับ ก็จะกลายเป็นค่านิยมของสังคม และในที่สุดก็จะเป็นวัฒนธรรมของสังคมนั้นๆ ประเด็นสำคัญ ที่นำศึกษาในเรื่องศิลปะในชีวิตประจำวัน มีดังต่อไปนี้

1. ศิลปะในรูปแบบสิ่งของเครื่องใช้

สิ่งของเครื่องใช้เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในชีวิตประจำวันของมนุษย์ การแต่งกาย การรับประทานอาหาร การปรุงอาหาร และอื่นๆ อีกเป็นอันมากที่มีความจำเป็นจะต้องมีสิ่งของเครื่องใช้ ที่เรารู้สึกว่าสิ่งของบางอย่างใช้ดี ใช้เหมาะ มีคุณภาพดี และมีรูปแบบน่าใช้ก็เพราะได้เปรียบเทียบกับจากการนำเอาไปใช้สอย และได้สัมผัสประสบการณ์เหล่านี้ค่อยๆ สะสมอยู่ในตัวเราเอง ซึ่งอาจจะรวมทั้งที่มีความรู้สึกชอบไม่ชอบเป็นการส่วนตัว และมีความรู้สึกชอบไม่ชอบในแง่ของผู้อื่นๆ แต่สิ่งของเครื่องใช้เหล่านี้ก็ได้รับการผลัดสร้างขึ้นมาด้วยสติปัญญาทางศิลปะ และการช่างนั่นเอง จึงไม่อาจจะปฏิเสธได้ว่าทุกคนมิได้มีส่วนสัมผัสกับศิลปะซึ่งมาในรูปแบบสิ่งของเครื่องใช้ แล้วค่อยๆ สะสมเข้าเป็นประสบการณ์พื้นฐาน ช่วยปรุงแต่งรสนิยมของบุคคลขึ้น

2. ศิลปะในรูปแบบสิ่งคล้อยคลาไคล

ดนตรี นาฏศิลป์ ภาพยนตร์ ละครรบเป็นส่วนหนึ่งที่มีส่วนคล้อยคลาไคล อารมณ์ และเป็นศิลปะในชีวิตประจำวันที่ไม่พ้น แม้ว่าจะอยู่ในแหล่งห่างไกลสังคมเช่น ชนบทหรือป่าเขา แต่ก็ยังมีความต้องการกันอยู่เป็นครั้งคราว ยิ่งในสังคมเมืองซึ่งมีธุรกิจอย่างซับซ้อนด้วยแล้ว ยิ่งจะได้สัมผัสกับสิ่งเหล่านี้ อยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน ก็จะค่อยๆ เพิ่มพูนประสบการณ์พื้นฐานยิ่งขึ้น โดยการได้เห็นได้ยินมากมาย ในที่สุดก็จะเกิดความรู้สึกในทางส่วนตัว และในแง่ของผู้อื่นๆ ในลักษณะของสิ่งที่ดีงาม จึงมีส่วนช่วยปรุงแต่งรสนิยมของบุคคลได้ด้วย

3. ศิลปะในรูปแบบสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างสรรค์

สิ่งแวดล้อมนี้ได้แก่ที่อยู่อาศัย ยวดยานพาหนะ ถนนหนทาง ตลอดจนการจัดสวน การจัดผังเมือง นับเป็นส่วนหนึ่งที่มนุษย์ทุกคนต้องได้พบเห็นได้สัมผัสอยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน และเป็นประสบการณ์ที่ค่อยๆ เพิ่มพูนขึ้น ผลจากการได้เห็นสิ่งเจริญคงจะช่วยชำระจิตใจและสิ่งที่รบกวนก็จะกลายเป็นสิ่งเร้าให้เกิดการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ดังนั้นในสิ่งแวดล้อมทั้งรูปของอาคาร สนามหญ้า ถนนหนทาง ยานพาหนะและเมืองก็มีส่วนช่วยปรุงแต่งรสนิยมของบุคคลอีกด้วย

สรุปได้ว่า ศิลปะในชีวิตประจำวันมีลักษณะช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์พื้นฐาน และประสาน

ความเข้าใจกันในรูปแบบบรรทัดฐาน สร้างเสริมให้เกิดรสนิยมในบุคคลอันจะรวมกันเป็นค่านิยมของสังคมในที่สุด

การจะเสริมสร้างให้ประชาชนไม่รู้สึก และมีรสนิยมชื่นชมผลงานศิลปะ สิ่งที่ได้ คือ การส่งเสริม

ศิลปินให้มีโอกาสสร้างสรรค์ มีเวทีการแสดงก็คือมีพิพิธภัณฑ์ที่จัดแสดง มีศูนย์ศิลปะ อย่างที่ศูนย์ศิลปะ PCC ที่

พยายามจัดตั้งขึ้น ก็นับว่าเป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมศิลปินให้มีโอกาสแสดงเพื่อประชาชน จะได้มีโอกาสชื่นชมงาน

ศิลปะ นับเป็นการยกระดับรสนิยมและจิตใจของประชาชนทั่วไป

Anik SoomBoon "Tree of life" bronze

Rama IX Art Museum

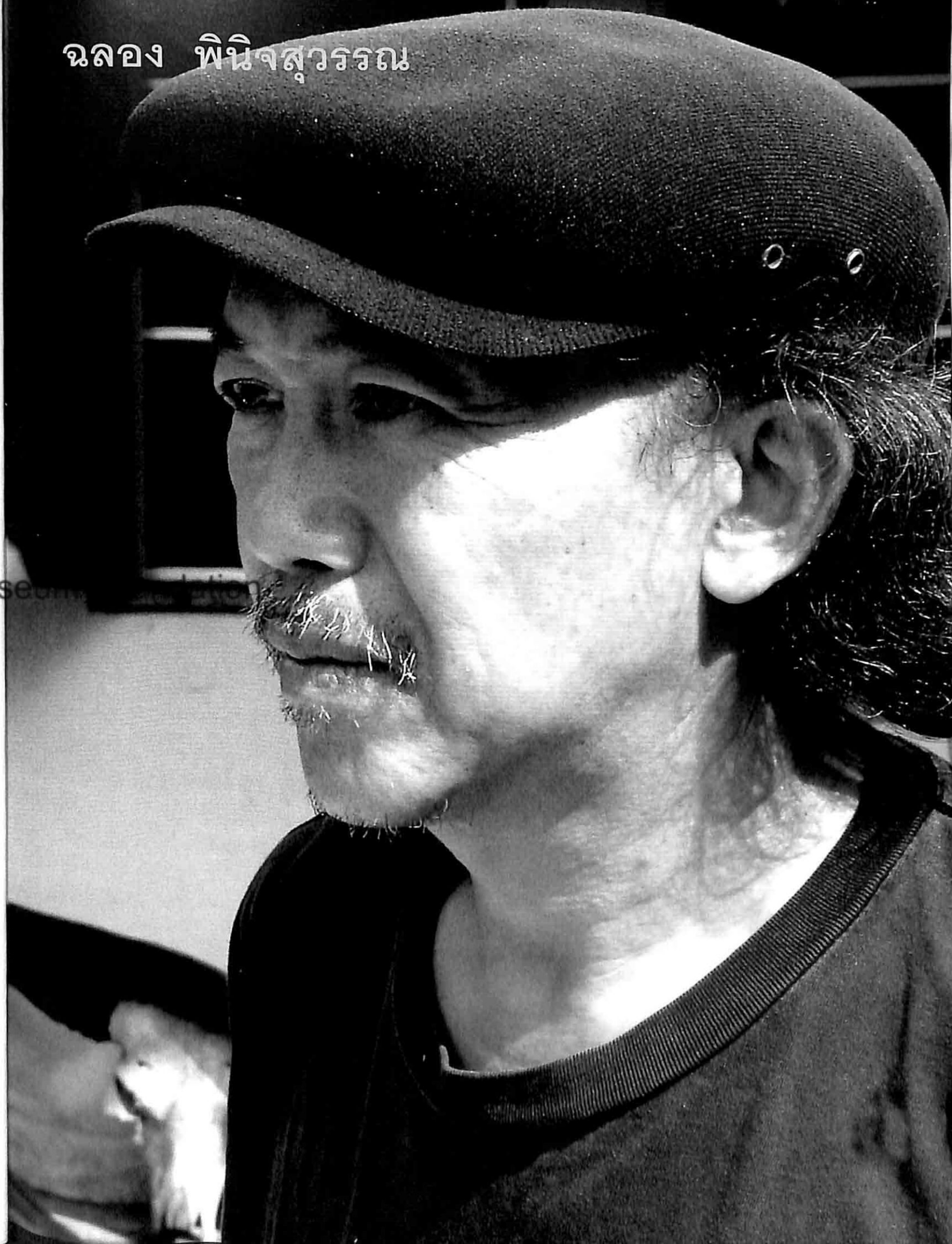

"น้ำเงินเขียว" เพื่อ ทรัพย์สิน

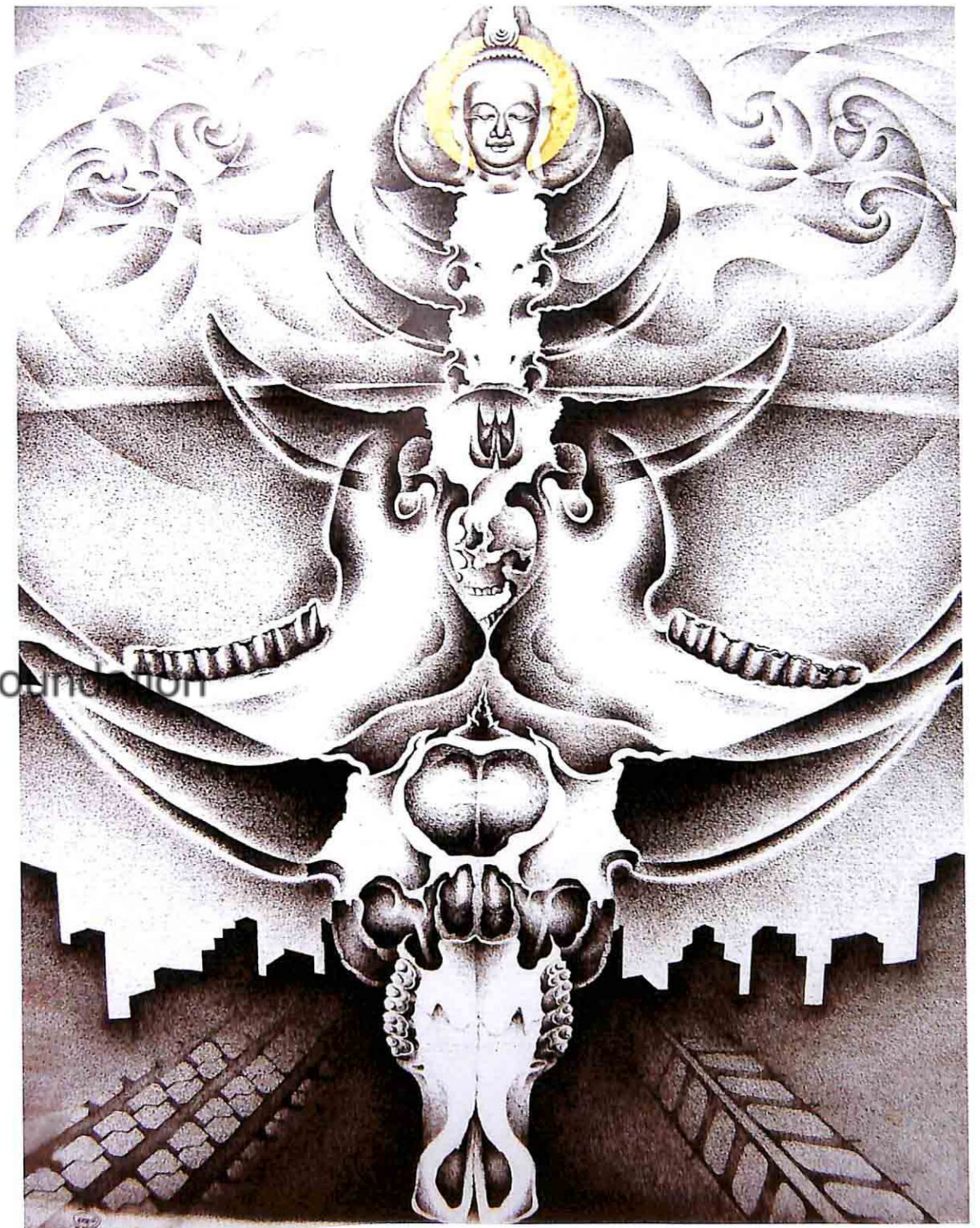
Manit Poo-Aree "Gathering the SuGar-palm-juice"tempera,1959

ฉลอง ฟินิจสุวรรณ

"Rural-Urban" 89X98 cm. Ball-point pen on paper 2005
 "ชนบท-ในเมือง" 89X98 ซม. ปากกาลูกกลิ้งบนกระดาษ 2548

"For...time" 89X98 cm. Ball-point pen on paper 2005
 "แต่กาลเวลา" 89X98 ซม. ปากกาลูกกลิ้งบนกระดาษ 2548

ชอลอง พินิจสุวรรณ

เกิด 6 ตุลาคม 2495 จังหวัดเชียงราย

ที่อยู่ 250 ถนนราชโยธา ซอย 3 ม.15 ต.รอบเวียง อ.เมืองจ.เชียงราย

โทรศัพท์ 0-5371-2137, 0-9631-9438

การศึกษา โรงเรียนบ้านแม่ใจ อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา

โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

วิทยาลัยเทคนิคภาคพายัพ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา)

อดีต อาจารย์สอนศิลปะ โรงเรียนพนาพิทยาคม, โรงเรียนดำรงราษฎร์สงเคราะห์,

โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ รวม 28 ปี

ปัจจุบัน ศิลปินอิสระ

ประวัติการแสดงผลงานศิลปกรรม

(พ.ศ.2532 - 2548) รวม 40 ครั้ง มีครั้งสำคัญ ดังนี้

2532 - นิทรรศการศิลปะ กลุ่มสลาไทยวน ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทยกรุงเทพฯ

2533 - นิทรรศการศิลปะร่วมสมัย กลุ่มศิลปินไทย 23 ธนาคารไทยพาณิชย์กรุงเทพฯ

2535 - นิทรรศการศิลปะวัฒนธรรมพื้นบ้านแม่ฟ้าหลวง จังหวัดสุโขทัย

- นิทรรศการศิลปะกรรม "9 สลาเชียงราย" ณ โรงแรมดุสิตธานี กรุงเทพฯ

2538 - นิทรรศการศิลปะกรรม "ชีวิตกับงานสลา 40 ล้านนา"

ณ หอศิลปภาคสวนแก้ว เชียงใหม่

2540 - Asian Arts and Crafts Exhibition ,

Fukuoka Asian Art Museum , Japan

2541 - Contemporary Art for Amazing Thailand,

ณ หอนิทรรศการศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2542 - นิทรรศการศิลปกรรมเทิดพระเกียรติ 72 พรรษา รัชกาลที่ 9

ณ หอศิลปสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

2544 - นิทรรศการศิลปะ "ศตวรรษศิลป์ช่วยสร้าง"

ณ สำนักศิลปวัฒนธรรม สถาบัน ราชภัฏเชียงราย

2546 - นิทรรศการศิลปะ "สลาเชียงรายเฉลิมพระเกียรติในหลวง 75 พรรษา"

จังหวัดเชียงราย

2547 - นิทรรศการศิลปะ "เชียงราย ศิลปะเพื่อหอศิลป์"

ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติหอศิลป์ กรุงเทพฯ

- นิทรรศการ "ศิลปะกับสังคม 2547 : 30 ปี

แนวร่วมศิลปินแห่งประเทศไทย" ณ สถาบันปรีดี พนมยงค์ กรุงเทพฯ

รางวัลและเกียรติคุณ

2515 - รางวัลที่ 1 ประเภทวาดเส้นนิทรรศการศิลปหัตถกรรม เชียงใหม่

- รางวัลที่ 1 ประเภทสีน้ำ นิทรรศการศิลปหัตถกรรม เชียงใหม่

2542 - ผู้ให้การส่งเสริมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม สถาบันราชภัฏเชียงราย

- ศิลปินดีเด่นจังหวัดเชียงราย สาขาทัศนศิลป์ (จิตรกรรม)

จาก คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

2543 - ผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม สาขาสื่อมวลชน (หนังสือพิมพ์)

จากคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

2548 - ผู้มีผลงานดีเด่นด้านการอนุรักษ์ สืบสาน และสืบทอด

ผลงานจิตรกรรมจากสมาคมชาวเหนือ

แนวความคิด

การเข้าใจอดีต ทำให้เราเข้าใจปัจจุบัน

การเข้าใจปัจจุบัน ทำให้เราไม่หวั่นไหวต่ออนาคต

Chalong Pinituwan

Born 6 October 1952, Chiang Rai, Thailand

Address 250 Rajayotha Soi 3, Tambon Robwiang,

Amphoe Muang, Chiang Rai

Tel: 66-53-712137, 66-9-631-9438

Education Rajamangala University of Technology

Lanna, Chiang Mai

Work Experience :

Teaching art for 28 years at

Phanpittayakhom School,

Damrongratsongkroh School, and

Samakkhiwitthakhom School

Work at home (Painting and Wood

Carving)

Present :

Selected Exhibition :

1989 - "Tai Yuan" Mini-Festival of Lanna Arts and

Culture, Thailand Cultural Center

1990 - "23 Thai Art Group", Siam Commercial Bank,

Head Office, Bangkok

1992 - "Mae Fah Luang-Annual Art and Cultural Event",

Sukhothai

1995 - "Life and Work" by 40 Lanna Artists, Kad Suan

Kaew Art Gallery, Chiang Mai

1997 - "Asian Arts and Crafts Exhibition", Fukuoka Asian

Art Museum, Japan

1998 - "Contemporary Arts for Amazing Thailand Year",

Chiang Mai University Art Museum, Chiang Mai

1999 - Art Exhibition to Celebrate the Auspicious

Occasion of the King's 72nd Anniversary, Rajabhat

Institute Art Center, Uttaradit

2001 - "The Centenary Art Humbly Submitted to Her in

Heaven" Rajabhat Institute, Chiang Rai

2002 - Art Exhibition to Commemorate Lanna Heritage

Conservation Day, National Museum, Chiang Saen

2003 - Chiang Rai's Artists Exhibition in Honor of the

King's 75th Birthday Anniversary, Chiang Rai

2004 - "Chiang Rai - Art for the Art Center", The National

Gallery, Bangkok

- "Arts and Social 2004: 30 years Thai Artists

Group", Pridi Banomyong Institute, Bangkok

Awards and Honors :

1972 - 1st Prize, Drawing, Arts and Crafts Exhibition,

Chiang Mai

- 1st Prize, Water Color, Arts and Crafts Exhibition,

Chiang Mai

1999 - Awarded honor as a Top Cultural Promoter from

Rajabhat Institute Chiang Rai, and also was

acclaimed as the Best Fine Art Artist of Chiang Rai

from Thailand National Board of Culture

2000 - Awarded honor as an Excellence in Culture Mass

Communication by Thailand National Board of

Culture

2005 - Awarded Honor as an Excellence in conserve,

create and continue art pieces (painting) by

Northern Society

Concept of Work :

Study the past, to know the present

Understand the present, to face the

future

สมลักษณ์ ปันติบุญ

Plate No.1 50X10 cm.Wood ash Glazed 2005
 งาน หมายเลข 1 50X10 ซม. เผาเคลือบขี้เถ้าไม้ 2548

Plate No.2 50X10 cm.Wood ash Glazed 2005
 งาน หมายเลข 2 50X10 ซม. เผาเคลือบขี้เถ้าไม้ 2548

สมลักษณ์ ปันติบุญ

- เกิด 20 กุมภาพันธ์ 2500 อ. เชียงของ จ. เชียงราย
 ที่อยู่ “เครื่องปั้นดินเผาอดอยดินแดง” จ. เชียงราย
 โทรศัพท์ 053-705291 , 706128
- การศึกษา - สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาลัยเขตภาคพายัพ จ. เชียงใหม่
 - เรียนกับอาจารย์ Lwao Onuma จังหวัด Lwata 1 ปี
 - เรียนกับอาจารย์ Tarouemon Nakazato The 13 เป็นเวลา 3 ปี
- การแสดงผลงานที่สำคัญ
 - Nitten Exhibition, Tokyo Metropolitah Art Museum, Tokyo
 - Arts And Crafts Exhibition, Fukuoka Art Museum, Fukuoka 6 ครั้ง
 - The 6 Th National Ceramics Exhibition, Bangkok
 - The 19 Th Flether Challenge Award Exhibition, Auckland Museum, Auckland, New Zealand
- แสดงงานเดี่ยว
 - เสรี อาร์ต แกลเลอรี่
 - Akane แกลเลอรี่ ชิชิโอกะ ญี่ปุ่น
 - Kawatoku แกลเลอรี่โมริโอกะ ญี่ปุ่น
 - วัดสวนผักกาด มาราชิแกลเลอรี่ กรุงเทพฯ
 - สุรพล แกลเลอรี่ กรุงเทพฯ
- รางวัล
 - งานเครื่องปั้นดินเผาแห่งชาติ 2 ครั้ง
 - Asian Arts And Crafts Exhibition, Fukuoka Art Museum ได้รับรางวัล 4 ครั้ง
 - The 19 Th Fletcher Challenge award Exhibition, Auckland, New Zealand

SOMLUK PANTIBOON

Mailing Address : P.O. Box Chiangrai 57000 Thailand
 Studio : tel.(+6653) 705-291 , Fax.(+6653)706-128
 E-Mail Address : doydindg@loxinfo.co.th

Biography

- 1957 Born in Chiang Rai Province, Thailand
 1974-80 Enrolled and graduated from Northeastern Institute of Technology, Faculty of Industrial Design, in Chiangmai, Thailand
 1980-86 Instructor of UN sponsored pottery printing projects at Khmer & Laos refugee camps in Thailand
 1980-87 Apprenticed to Master Potter Lwate Onuma, Lwate, Japan
 1987-88 Apprenticed to Master Potter, Tarouemon Nakazato 13th, Karatsu, Japan
 1989-91 Accepted to Annual Exhibition of 'NITTEN', held at Tokyo Metropolitan Art Museum Tokyo
 1988 Awarded from the 6th National Ceramics Exhibition, Bangkok
 1993 Awarded the 2nd prize from the Arts and Crafts Exhibition held at Fukuoka Municipality Museum, Fukuoka, Japan

1995

Received the Award of Merit from 19th Fletcher Challenge Award Exhibition New Zealand

1997

Received Special Award from the Asian Exhibition of Arts and Crafts, Fukuoka, Japan

2000

Received Special Award from the Asian Exhibition of Arts and Crafts, Fukuoka, Japan
 Visting Artist at the Richmond Art Center of the Loomis Chaffer School, Connecticut, USA
 Invited to be a judge for the Nation Ceramic Exhibition, Bangkok, Thailand

2003

Solo Exhibitions

1994

Akane Gallery, Mishima, Shizuoka Japan

1994

Seri Art Gallery, Bangkok, Thailand

1996

kawatoku Gallery, Morioka, Iwate Japan

1997

Marci Gallery at Suan Pakkad Palace Bangkok, Thailand

1998

Surapong Gallery, Bangkok, Thailand

Group Exhibitions

1993

Chishin-Kai Arts & Crafts Exhibition Fukuoka
 Municipality Museum Fukuoka, Japan
 Five Northern Artists Exhibition, River City

1994

Complex, Bangkok, Thailand
 Chishin-Kai Arts & Crafts Exhibition Fukuoka

1995

Municipality Museum Fukuoka, Japan
 Northern Artist Exhibition, Gallery, Bangkok

1996

The KAD Art Exhibition, Chiangmai Thailand
 The 1st Asian Arts & Crafts Exhibition Fukuoka

1998

Municipality Museum, Fukuoka, Japan
 The 2nd Asian Arts & Crafts Exhibition Fukuoka

2001

Municipality Museum, Fukuoka, Japan
 6th Asian Arts & Crafts Exhibition

2002

Asian Art Gallery, Fukuoka, Japan
 Changrai Artist Group Exhibition, Chiangrai Thailand

2003

Changrai Artist Group Exhibition, Chiangrai Thailand

2004

Invited artist for the 'Ceramic Art Exposition of Thailand', Silpakorn University, Nakhon Pathom
 Chiangrai Artists Group Exhibition, National Gallery, Bangkok, Thailand

เรวัตร ดีแก้ว

Museum Foundation